

AMB LLICÈNCIA ECLESIASTICA

L'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Girona, concedi 50 dies d'indulgència a tots els qui devotament llegeixin o sentin llegir aquesta fulla.

EVANGELI DE LA DOMINICA IN ALBIS

(Joan, 20, 19-3)

En aquell temps: Aquel mateix dia, el primer de la setmana, al tard, aplegats com eren els Apòstols i amb les portes tancades per por dels jueus, aparegué Jesús, i dret al mig, els diu: La pau sia amb vosaltres: I dit això, els mostrà les mans i el costat. S'alegraren els deixebles veient al Senyor. Ell doncs els tornà dir: La pau sia amb vosaltres. Com el meu Pare m'ha enviat, també Jo us envio. Dites aquestes paraules, alenà sobre ells, i els digué: Rebeu l'Esperit Sant; a qui perdonareu els pecats, perdonats els seràn: a qui els retindreu, retinguts els seràn.

Tomàs un dels dotze, de nom Didim, no hi era amb ells en venir Jesús. Els altres deixebles, doncs, li digueren: Hem vist el Senyor. Mes ell respón: Si no veig jo en les seves mans la marca dels claus, i si jo no entro el meu dit en els forats dels claus, i no fico la mà en el seu costat, no hi creuré.

Vuit dies després, eren encara allí dins els seus deixebles i Tomàs amb ells. I amb les portes tancades, apareix Jesús, i dret al mig, els diu: La pau sia amb vosaltres. Després diu a Tomàs: Entra aquí el teu dit, i mira les meves mans: acosta la teva mà i entre-la en el meu costat; i no sies descreient sinó fidel. Tomàs respón i li diu: Senyor meu i Déu meu! Li diu Jesús: Perqué m'has vist has cregut. Beneventurats els qui no han vist i han cregut.

Molts altres miracles féu encara Jesús en presència dels deixebles, els quals no son escrits en aquest llibre. Mes aquestos son escrits per a que creguém que Jesús és el Crist, el fill de Déu, i per a que creient tinguém vida en el seu nom.

COMENTARI

L'ànima deixebia: Jo admiro, Jesús amabilíssim, vostra infinita bondat!

Vostres deixebles us abandonen en l'hora de la passió, es tanquen i amagen per temor dels vostres enemics, i no obstant Vos, enlloc de castigar la seva cobardia us apareixeu en el lloc on estant abscondits i'ls hi porteu salutacions de pau i aures d'esperança...

Apareixeu-vos, també, Senyor, a la meua ànima i esdevindrà valenta i decidida per a defensar-vos i propagar vostres glòries!

Jesús Mestre: Es clar que fou una cobardia ben roprobable la dels meus deixebles, quan em deixaren en mans dels meus enemics.

Pro fixat be, deixeble estimat, i veuràs que la seva conducta fins, en aquesta situació, es molt més lògica que la de molts cristians de vostres dies.

Els no es sentiren amb forces de defensar-me, ni d'acompanyar-me al Calvari, pro, al menys fugiren del perill de renegar de Mí, de negar-me. Sant Pere mateix, l'únic temerari que's posà en el perill, després de haver-se donat compte de la seva culpa, en fugí ben bé de la turba, i plorà en la soledat....

En canvi, molts catòlics d'avui dia imiten als meus deixebles en la fuga. No tenen valor per confessar la meua Fé, es donen vergonya de practicar la meua Llei en públic; un senzill respecte humà, els priva de dir-se cristians, pro, més temeraris que Sant Pere, s'entreguen a les coses del mon, es posen al mig del perill i volen seguir les seves màximes i modes per dolentes que siguin.

Mireu quants llocs de pecat, mireu quants espectacles, sino descaradament desvergonyits, al menys ben poc recomenables; mireu quantes societats focus d'incredulitat i de laïcisme anti-cristià; mireu quantes publicacions, quants llibres i quantes revistes sensuais i provocadors es sotenen amb la cooperació més o menys directa de catòlics mal orientats!

I son entre aquest els qui s'avergonyeixen de fer la senyal de la creu, en emprendre un viatge, de llevar-se'l barret o gorra al passar davant del temple, de saludar en nom de Déu, com ho feien bellament els nostres avis, de donar-li gràcies dels favors rebuts, com la salut, i fins els qui arriben a «fer de gras en una fonda, per temor de no ser tinguts per fanàtics».

Cobardia...?

Ah! Tant de bo que fos cobardia solal Si aixís fos, s'amagarien, es dir fugirien dels perills mundanals i de la disbauxa del segle. I en aquella solitut Jo'ls visitaria, i'ls hi donaria forces, i'ls convertiria de covarts en apòstols; pro ja'ls son més que covarts, son temeraris! I aquesta temeritat els perd...! ¡Oh, fill meu, t'hi trobes tu entre aquest rengle...? Has imitat la temeritat de Sant Pere...?

Doncs, si encare no et sens en cor d'èsser apòstol, al menys imita al Sant quan després de la caiguda plora i fuig dels perills. ¡Fora lectures immorals! Lluny d'espectacles desmoralitzadors! ¡mai més sostenir, ni cooperar a cap obra que no tingui per norma suprema la moral catòlica!

SANTORAL

- 8 **DIUMENGE.**—DE QUASIMODO.—Sts. Albert el Magne i Amanci, bisbes.
9 **DILLUNS.**—St. Demetri, mr. i Stes. Maria Cleofé i Casilda, verges.
10 **DIMARTS.**—Sts. Ezequiel, prof. i Apoloni, pvre. i Sta. Elvigia, màrtir.
11 **DIMECRES.**—St. Lleó el Magne, papa i Sta. Florència, vg. i mr.

- 12 **DIJOURS.**—Sts. Juli, papa; Victor i Sabas, màrtir i Sta. Susagna, verge.
 13 **DIVENDRES.**—Sts. Ermengol, rei i Màxim, mrs. i Urs, bisbe.
 14 **DISSABTE.**—Sts. Justí el Filòsof i Valerià, mrs.
 15 **DIUMENGE.**—*II després de Pasqua.*—**LA DIVINA PASTORA.**—Sts. Teodor i Victori, mrs. i Sta. Bassilissa, vg. i mr.

Patrò de la setmana: St. Lleó, Papa.—Dia 11

Encar no s'ha pogut esbrinar i fixar amb tota seguretat la pàtria del gran Pontífex de la antigüetat, si bé sembla nasqué a ultims del segle quart a Etruria: durant el Pontificat de Celestí primer, desde l'any 422 al 432, era Lleó Diàc de la Seu apostòlica, càrrec que continuà exercint en el Pontificat de Sixtus III, i l'any 440, a la mort de Sixtus, fou elegit Papa. Teòlec eminentíssim i diplomàtic d'extraordinària discreció i prudència, havia d'ésser el Papa ideal en aquella època de revoltes doctrinals i polític-socials. Els bàrbres, comandats per Atila, després d'haver-se apoderat d'Aquileia, posen setge a Milán per a després sitiar a Roma; però Lleó sortí al pas del barbre i amb la seva eloqüència el feu tornar enrera: semblantment ho feu amb Genseric, capdill dels vàndals, fent-li prometre que en la invasió de Roma respectaria la vida dels romans. En les lluites doctrinals, originades pels heretges monofisites, que sols admetien una naturalesa en Jesucrist, fou el far lluminós que proposà la verdadera doctrina catòlica, amb la seva immortal Carta dogmàtica, que serví de base al Concili de Calcedònia de l'any 451. Encar en mig de multitud de sos importants afers, hagué temps per a escriure nombroses obres, homilies i cartes, curulles de sapiencial doctrina. Plé de mereixements i estimat de tothom, morí el dia 10 de novembre de 461, essent tot seguit venerat com a Sant; el Papa Benet XIV el nomenà Doctor de l'Església.

Diumente de Quasimodo

Així s'anomena aquest diumente, de la primera paraula del Introít de la Missa; també se diu *Dominica in albis depositis*, perque en la antiga Liturgia, quan s'administraba solemniament el baptisme en la diada del dissapte sant, els qui havien rebut aquest sacrament eren vestits de blanc, i durant tota la setmana de Pasqua no deixaben aquells vestits, però el diumente següent prenien els vestits ordinaris.

Totes les peces litúrgiques de la Missa conserven el caracter antic revelador de les ceremonies d'aquell temps, anc qu'ara no se celebri la administració del Baptisme com a les hores: avui, diu S. Agustí, s'acaba la solemnitat de la Pasqua, i per xò els neófits cambien sos vestits; però s'ha d'entendre bé, que, no perque cambien el vestit blanc, deuen ja deixar o despullar-se de la blancor de l'ànima, aquesta blancor deuen conservar-la per sempre més.

Té aplicació aquesta festa a tots els fidels que havent-se purificat durant el temps quaresmal, i ben ornats amb la vestidura de la gràcia, ja mai més han de retornar a la vida del pecat.

PENSAMENT.—Jesús ha dit: «Es més facil passar un camell per l'ull d'una agulla de cusir, que un ric per la porta del cel». El ric és en aquesta frase el copdiciós insaciable de riqueses. Quin monstre deu ésser el cor que tanta afició sent per el menyspreuable metall de la terra? Els cors aficionats a la terrenal escorça no saben aprimar-se per tal d'ésser petits, com infants, de qui és el regne celestial.

SECCIO PARROQUIAL

Associació de les Filles de Maria

Amb motiu d'haver cessat en son digne càrrec d'administradores d'aquesta Associació Na Elvira Corominas i Na Maria Plana, que per durant tants anys i amb tant de zel han vingut honorant a la Stma. Verge amb sos generosos obsequis i humils serveis, fou renovada la Junta de la mateixa, quedant elegides per a constituir-la les següents:

Administradores:—Leonor Bastons, presidenta; Maria Vilallonga, secretària; Mercé Massallera, tesorera; Llúcia Torrent i Carme Jiménez, vocals.

Auxiliars:—Com a tals i encarregades de recullir les almoines han sigut anomenades: Rosa Colomer, Angeleta Tarrés, Llúcia Colomer, Carme Sans i Trinitat Plana.

ADVERTIMENTS:—Primer: Es prega a totes les noies que vulguin formar part d'aquesta Associació i no hagin donat el seu nom, es serveixin donar-lo prompte per mitjà de l'esmentada Junta.

Segón. Es recorda a totes les associades l'obligació de combregar i assistir a la funció reglamentària de la tarda cada segón diumenge de mes, mentres bonament puguin fer-ho.

Funcions Religioses

Iglesia parroquial.—Avui, misses a tres quarts de 6, i a les 8, celebrant-se, entre les dos misses, la pietosa cerimònia del combregar general.

Ofici a les 10.

A les 2 de la tarde, ensenyança de la doctrina. A les 3, explicació de la corresponent estampa i funció, *dedicada a la Mare de Déu a proia.*

Demà, festa de la Mare de Déu de Gràcia, misses a tres quarts de 6 i a les 8; celebrant-se ofici a les 9. A les 3 de la tarde, funció pròpia del dia.

Tots els dies, reso del rosari a les 7 del vespre.

Capella del Roser.—Avui, doctrina i explicació de l'estampa a les 2.

Dijous, missa a dos quarts de 7 en be de l'ànima de Joan Monteis, de l'Apostolat de l'Oració. Tots els dies, rosari a les 6 del vespre.

Sufragis

Oficis.—Divendres, a les 9, aniversari major en sufragi de l'ànima de Narcís Arbat.

Dissapte; a les 7, funerals en be de Maria Saderra.

Misses.—Per les obligacions de Casa-Prat i la Pessa. R. I. P.

Moviment parroquial del mes de Març

Baptismes.—Camila Pujol Arnau, Jaume Cicras Collell i Montserrat Rabionet Massallera.

Defunció.—Joan Monteis Massegur, cas, de 40 anys, rebudes penitència i extrema-unció. R. I. P.

Matrimoni.—Llorens Boix Rigall amb Francisca Gurduñí Falsina.

Comunions.—A la parroquia, 2.350; al Roser, 35.—Total. 2.385.

A. M. D. G.